

dens selve Forslaget sætter 2 Betingelser for, at en ung Lærer kan begynde at opsamle Anciennet, ønske Forslagsstillerne at sige, at hvis det er en ældre Fyr, en, der har taget Eksamen i en Alder af 24 Aar — ja det er et spøgefuldt Udtryk — skal han straks kunne begynde at opsamle Anciennet, medens vi gerne ville lade den unge, der har taget Eksamen i den almindelige Alder af 21 Aar, gaa de 2 Aar, uden at disse opspares i hans Anciennet. Han har jo Tiden for sig. Men vi synes, at den 24-aarige meget kan ønske at begynde straks, fordi han er noget til Aars. Saa gaar der endda 4 Aar, inden han faar det første Alderstillæg. Det har ingen Betydning for hans Uddannelse til Lærer. Her havde min ærede Kollega misforstaaet Sagen noget, thi de 2 Aar, der skulle gaa, behøve ikke at anvendes til Lærergerning. Vedkommende kan være Soldat eller foretage en Udenlandsrejse eller Ferietur i de 2 Aar. Blot de 2 Aar ere gaaede, efter at han har taget Eksamen, selv om han i den Tid har været udenfor praktisk Lærergerning, begynder han efter de 2 Aars Forløb at opsamle Anciennet. Det er altsaa blot en lille Begrænsning af Retten til at samle Anciennet. Hvis man stemmer for mit Forslag, beholde de unge de 2 Aar, men de 24-aarige begynde straks at samle Anciennet.

Til Slut skal jeg takke den højtærede Kultusminister for den venlige Imødekommen; jeg som Ordfører kan glæde mig ved overfor alle de Forslag, der ere stillede af Udvalget og dets Flertal, og ligeledes takke ham, fordi han er rede til at anstille Overvejelser med Hensyn til Pensionsparagraffen. Ministeren lovede at tage under Overvejelse en delvis Opfyldelse af det Ønske, Pensionsparagraffen indeholder, baade angaaende Enker og de tidligst afskedigede Lærere. Jeg antager næsten, at det Mindretal, som har stillet Forslag om Pensionsparagraffen, vil finde sig foranlediget til at tage det tilbage, naar Forholdet er det, at det kan blive overvejet paa ny. Jeg er ogsaa meget glad ved, at den højtærede Minister er villig til at gaa med til de 4 Tillæg til Forskolelærerinderne. Jeg vil bede det ærede Medlem for Svinninge (K. Pedersen) om at tage sit Mindretalsforslag tilbage for ikke at faa det stemt ned. Saa tage vi det op mellem anden og tredje Behandling, og Ministeren vil saa gaa med til det. Naar nu Forskolelærerindernes Timetal bliver indskrænket

administrativt og holdt indenfor rimelige Grænser, henstiller jeg, at ogsaa Forslaget om Forhøjelse af Haandgerningslønnen tages tilbage. Naar der ingen Ekstratimer er, er der ingen Grund til at give Ekstraløn. Saa faa jo de vedkommende ikke Ekstratimer udover de Timer, som er det almindelige for Lærere og Lærerinder.

Hermed skal jeg anbefale Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag til velvillig Vedtagelse.

N. Andersen: Da vi ved denne Rigsdagssamlings Begyndelse fik den store Cyklus af Lønningslove, hvoriblandt ogsaa det Lovforslag, vi her behandle, udtalte jeg blandt andet en Anerkendelse af Regeringens Bestræbelse for at tilvejebringe ensartede Lønninger til Funktionærer, der staa nogenlunde paa samme Samfundstrin. Men jeg udtalte tillige den Betragtning, at man her ikke havde taget alle, navnlig ikke Landsbylærerne, med i Betragtning i tilstrækkelig Grad. Jeg havde nemlig og har fremdeles den Anskuelse, at vi ikke kunne være bekendt at lønne en Lærer med mindre end det samme Beløb, som vi byde et Postbud, et Telegrafbud, en Portør, et Kontorbud, alle Folk i den Samfundsklasse, med Hensyn til hvis Lønninger vi lovgive i denne Rigsdagssamling.

Jeg erkender, at Udvalget har gjort et fortrinligt Arbejde ved Behandlingen af Lovforslaget, navnlig i den Henseende, at man er gaaet bort fra det procentvise Tillæg og gaaet over til Gagetillæg, der dog nogenlunde rammer, hvor det bør ramme, i Modsætning til Regeringsforslaget, der gav ret rundeligt, hvor det ikke behøvedes, men gav saa godt som intet, hvor det mest behøvedes. At Udvalget har gjort en Forandring paa dette Punkt, paaskønner jeg i høj Grad, men det forekommer mig, at man har været lidt for ængstelig for at rydde op i det, man med et overordentlig klart og godt Begreb kalder smaa Embeder. Jeg paaskønner, at man har taget særligt Hensyn til disse 1635 smaa Embeder, der fandtes her i Landet efter Opgørelsen i 1903, og hvoraf der ganske sikkert nok er nogle, der ere komne op paa et noget højere Stade i de siden da forløbne 5 Aar. Der er dog ganske sikkert en Del tilbage endnu, som behøver at løftes opad.

Nu løftes disse Embeder ganske vist, for saa vidt som de 36 Ene- eller Førstelærerembeder, der var den Gang — det var vel nok Enelærerembeder —, og som stode under 600 Kr., og de 247, som stode